Paavo-ukin tarinoita

Joulun jännittävä seikkailutarina

Paavo-ukin tarinoita
Joulun jännittävä seikkailutarina

© 2026 by Paavo Penttinen

Kirjoittanut: Paavo Penttinen

Kannen suunnittelu: Paavo Penttinen

Kuvitus: Paavo Penttinen

Kuvien generointi: Open AI Chat GPT:n avustuksella.

Kustantaja: BoD · Books on Demand
Mannerheimintie 12 B
00100 Helsinki
bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH
Friedensallee 273
22763 Hampuri
Saksa

ISBN: 978-952-89-4770-7

Sisällysluettelo

1. LUUKKU – Varjotonttujen muistikirja 7
2. LUUKKU – Huhu lahjojen kohtalosta 9
3. LUUKKU – Tonttujen salainen reitti 13
4. LUUKKU – Ääniä koivumetsässä 16
5. LUUKKU – Koivumetsän lumiharha 19
6. LUUKKU – Yö nuotion äärellä 23
7. LUUKKU – Oudot jäljet hangella 27
8. LUUKKU – Lumimyrsky yllättää 31
9. LUUKKU – Tunturipöllön arvoitus 34
10. LUUKKU – Salainen polku 37
11. LUUKKU – Väärinymmärryksen näyttämö 40
12. LUUKKU – Varjotonttujen etsintäpartio 43
13. LUUKKU – Salainen portti 46
14. LUUKKU – Kirjuritontun puheilla 49
15. LUUKKU – Varjotontun väijytys 54
16. LUUKKU – Hurja pudotus 58
17. LUUKKU – Totuus paljastuu 62
18. LUUKKU – Varjotontun hyökkäys 66
19. LUUKKU – Totuuden valo 70
20. LUUKKU – Totuus paljastuu 73
21. LUUKKU – Totuus kirjoitetaan kirjaan 76
22. LUUKKU – Lahjojen kohtalo 79
23. LUUKKU – Joulukylän sydämessä 82
24. LUUKKU – Joulu saa tulla 85

1. LUUKKU – Varjotonttujen muistikirja

Talvi saapui metsään pehmein askelin. Kesä uinui jo ohuen lumipeitteen alla ja yöllä kulkenut pakkasherra oli ripotellut puiden oksille kimaltelevaa kuuraa. Pienet lumikiteet loistivat kauniisti talvipäivän auringossa kuin pienet timantit.

Karhunpesän lähellä kolmen pienen seikkailijan – kettupennun Rikun, sudenpennun Vertin ja karhunpennun Tapion – päivät alkoivat aina samalla vauhdikkaalla tavalla: yhdessä tutkien, mitä ympärillä tapahtui.

Tänä aamuna Vertti löysi lumen seasta jotain erikoista.

”Hei kaverit, tulkaa katsomaan!” hän ulvahti hämmästyneenä.

Lumen pinnalla makasi pieni, punakantinen kirja. Kansi oli koristeellinen ja sen nurkassa näkyi kultaisia käpälänjälkiä. Riku tunnisti ne heti.

”Ne ovat tonttujen kirjanmerkkejä”, hän kuiskasi.

”Tämä on tonttujen salainen muistikirja!” Tapio nielaisi ja näytti hieman tuskaiselta. ”Siinä kirjassa on taatusti kaikki… meidän kolttosemme”, hän kuiskasi hiljaa.

Kesän muistot vilisivät mielessä kuin elokuva: ”vahingossa” rikottu mehiläispesä, karpaloilla sotkettu mäyrän postilaatikko, Vertin hurja liuku vuoripuron jäällä… ja muutama muu juttu, joita oli parempi olla mainitsematta ääneen – ainakaan näin lähellä kotiluolaa.

Riku koetti avata kirjaa, mutta kannet eivät hievahtaneetkaan. Kun hän raotti niitä, ne sulkeutuivat itsestään napakasti kopsahtaen.

”Se on taikasinetöity”, Vertti totesi kauhuissaan.

Silloin läheisen puun oksalla raakkui korppi, joka oli nähnyt ja kuullut kaiken.

”Jos tontut saavat tuon takaisin ja kun kaikki teidän kesäkolttosenne ovat siellä muistissa…” Korppi venytti sanojaan dramaattisesti. ”Lahjojen määrä saattaa tänä vuonna… vähentyä teidän osaltanne.”

Pennut katsoivat toisiaan kauhuissaan.

”Meidän on selvitettävä, mitä kirjassa lukee”, päätti Riku.

Ja niin tämä seikkailu sai alkunsa…

2. LUUKKU – Huhu lahjojen kohtalosta

Korppi lehahti alas ja laskeutui poikien viereen. Se kallisti päätään ja tuijotti salaista muistikirjaa ylimielisesti, aivan kuin kirja olisi ollut sen vanha vihollinen – tai ainakin velkaa sille kolme kiiltävää nappia.

”Olen muuten kuullut tonttujen kuiskivan tuosta muistikirjasta viime päivinä”, korppi kähisi. ”Se on kuulemma heille tavattoman tärkeä. Kirjassa on tietoja tulevan joulun valmisteluista. Erityisesti…” Korppi piti pitkän ja pahaenteisen tauon. ”Kolttosista.”

Vertti vilkaisi korppia hätääntyneenä.

”Mutta emmehän me tehneet mitään pahaa! Emme ainakaan tahallamme.”

”Se ei välttämättä teitä pelasta”, korppi sanoi vakavana. ”Varjotontut nimittäin tulkitsevat kaiken aina mahdollisimman ankarasti.”

”Varjo-mitkä?” Tapio kysyi silmät suurina.

Sellaisista hän ei ollut koskaan kuullutkaan.

”Varjotontut! Joulunajan tiedonkerääjät ja salaiset varjostajat. He uskovat kuriin, järjestykseen ja siihen, että joululahjat pitää ansaita käyttäytymällä kunnolla koko vuoden. Ilman minkäänlaista…” Korppi väräytti siipiään paheksuvasti. ”Kesäistä hulinaa.”

Sitten se yritti matkia varjotonttujen kimittävää ääntä:

”Kuri ja järjestys! Ei hulinaa! Sukatkin suoraan riviin!”

Korppi ei onnistunut kovin hyvin. Sen kimitys kuulosti lähinnä siltä kuin vanha sarana olisi yrittänyt laulaa joululaulua. Riku peitti suunsa molemmilla käsillään, ettei olisi purskahtanut nauruun.

Pian hän kuitenkin vakavoitui.

”Emme voi antaa varjotonttujen päättää kohtalostamme, jos he eivät edes tiedä totuutta. Meidän on avattava tämä kirja tavalla tai toisella!”

”Mutta miten?” Vertti kysyi. ”Sen lukko on tonttujen taikuutta.”

Korppi käänsi katseensa kaukana kohoavaa tunturia kohti. Sen ilme muuttui niin haikeaksi, että näytti melkein siltä kuin se olisi muistellut kadonnutta juustovoileipäänsä.

”Vain yksi tonttu voi murtaa tuollaisen lukon”, se sanoi. ”Tietäjätonttu. Hän asuu lähellä Korvatunturia, vanhassa hirsitalossa.”

Tapio henkäisi.

”Sinnehän on kauhean pitkä matka!”

Riku sujautti muistikirjan varovasti reppunsa etutaskuun ja sulki vetoketjun huolellisesti. Pojat olivat löytäneet vanhasta retkivarastosta kolme reppua. Yksi niistä tuoksui hieman suolakurkulta, mutta kenelläkään ei ollut rohkeutta kysyä miksi.

He pakkasivat reppuihin leipää, mehua ja kaiken muun tarpeellisen. Tapio yritti sujauttaa mukaan myös kokonaisen kattilan, mutta Vertti huomautti, ettei kattila ollut eväs.

”Matkasta tulee varmasti pitkä ja uuvuttava”, Riku sanoi nostaessaan repun selkäänsä. ”Mutta jos emme lähde pian, joulusta voi tulla meille hirveä pettymys. Lisäksi pimeä saattaa yllättää meidät matkalla.”

”Ja ehkä muidenkin lahjat ovat vaarassa”, Vertti lisäsi.

”Pupulan Jussi ei ainakaan ole voinut käyttäytyä kunnolla koko vuotta”, Tapio virnisti. ”Entä Reetu-rusakko? Sehän odotti pensaikossa kauan siiliä ja kun vihdoin Martti taapersi paikalle, Reetu koristeli Martti siilin tökkimällä puolukoita Martin piikkeihin! Onkohan sekin kolttonen päätynyt Varjotonttujen muistikirjaan ja mitähän Joulupukki siitäkin tuumii?”

Tuon kuultuaan, kaikki purskahtivat nauruun.

”Martti näytti ihan kävelevältä puolukkapiirakalta!” Riku sai sanottua naurunsa lomasta.

He nauroivat niin kovasti, että silmistä valui vesi. Korppikin päästi omituisen rääkäisyn, vaikka väittikin heti vain selvittäneensä kurkkuaan.

”Me pelastamme heidänkin joulunsa”, Vertti sanoi lopulta ja nosti päättäväisesti pakkaamansa repun selkään.

Korppi räpytteli siipiään. Pakkaslumi pölähti sen alta suoraan Tapion kasvoille.

”Hyi, Tapio murahti korpille!” ja pärski lunta kuonoltaan. ”Oliko tuo nyt mielestäsi tarpeellista,” se tokaisi ja katsoi tuimasti korppia?

Yksi salainen muistikirja. Kolme rohkeaa ystävää. Ja joulu, joka on pelastettava! Mitä jos joululahjasi riippuisivat muistikirjasta, johon joku on kirjannut kaikki kolttosesi vuoden varrelta - mutta unohtanut kertoa koko totuuden?
Kettupentu Riku, sudenpentu Vertti ja karhunpentu Tapio löytävät lumesta taikasinetöidyn muistikirjan. Sen salaisuudet uhkaavat pilata joulun! Vain Korvatunturin Tietäjätonttu voi avata kirjan, ja niin ystävykset lähtevät vaaralliselle matkalle halki lumisen metsän.
Seuraksi tuppautuu omasta tärkeydestään vakuuttunut korppi, jonka kiinnostus eväisiin herättää epäilyksiä. Edessä odottavat tonttujen salaiset polut, vaaralliset lumiansat ja varjotontut, jotka tahtovat pysäyttää matkaajat. Ehtivätkö ystävykset selvittää totuuden ennen joulua?
Tämä lämminhenkinen, humoristinen ja jännittävä jouluseikkailu kutsuu koko perheen yhteisiin lukuhetkiin. Tarina etenee 24 luukussa, joista jokainen jatkaa seikkailua ja jättää odottamaan seuraavaa.
Avaa päivän luukku ja lähde mukaan matkalle - rohkeus, ystävyys ja ripaus joulun taikaa kantavat pitkälle!

9 789528 947707